

εἶναι ἀλάνθαστος, καθότι τὰ δεδο-  
μένα αὐτῇ ἐμπνέονται εἰς αὐτὴν ὑ-  
πὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐκ τού-  
του δὲ προκύπτει τὸ καθήκον τῶν  
Χριστιανῶν τοῦ νὰ πιστεύωσι καὶ  
εἰς τὴν μίαν ἀγίαν, καθολικὴν καὶ  
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ἐπειδὴ  
δὲ τῆς καθολικῆς ταύτης Ἐκκλησίας  
ἀντιπρόσωπος εἶναι ἡ οἰκουμενικὴ  
σύνδος, ἡ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀ-  
πανταχοῦ ἐπισκόπων, τὰ ἐν ταῖς οἰ-  
κουμενικαῖς συνόδοις δογματισθέντα  
ἐρείλουσι πάντες οἱ Χριστιανοὶ νὰ  
παραδέχωνται ὡς ἀληθέστατα καὶ  
ὡς ἀποφάνσεις αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου  
Πνεύματος, ὑφ' οὗ ἐμπνέονται καὶ  
καθοδηγοῦνται οἱ ἐν ταῖς οἰκουμενι-  
καῖς συνόδοις συνερχόμενοι πατέρες.

τεῦχος 21 Θ. Γ.

## ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

Ἡ κατ' οἶκον ἀγωγή τῶν νηπίων.

(Συνέχεια)

Πρέπει νὰ διδάσκωσι οἱ γονεῖς τὰ  
νήπια; Βεβαίως πρέπει. Ἀλλὰ τί εἶ-  
νε δυνατόν νὰ διδάσκωνται νήπια ἡ-  
λικίας δύο ἕως ἑξ ἐτῶν; Δὲν ἐννοοῦ-  
μεν ἡ διδασκαλία τῶν νηπίων νὰ γί-  
νεται ὅπως εἰς τὰ σχολεῖα, ὅπου δι-  
δάσκονται τὰ παιδία ἀνάγνωσιν, γρα-  
φὴν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ διηγῆσεις  
ἢ μύθους ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὲ τρόπον

πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ χωρὶς νὰ δι-  
δεσθῇ προσοχὴ εἰς τὴν μόρφωσιν κα-  
λῶν ἡθῶν καὶ τρόπων. Ἀλλὰ πρέ-  
πει ἡ διδασκαλία τῶν νηπίων νὰ ἔ-  
χῃ μὲν σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ  
πνεύματος καὶ τὴν μόρφωσιν τῆς καρ-  
δίας αὐτῶν, νὰ γίνεταί δὲ μὲ τρόπον  
κατάλληλον εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν  
νηπίων οὕτως, ὥστε νὰ προξενῇ εἰς  
αὐτὰ εὐχαρίστησιν καὶ ἀγάπην πρὸς  
τὴν μάθησιν καὶ τὴν καλὴν συμ-  
ριφοράν. Διὰ τοιούτου μόνον τρό-  
πον, εἶνε δυνατόν τὰ νήπια νὰ ἀνατρέφου-  
νται ὡς πρέπει.

Ἀλλὰ πῶς πρέπει νὰ γίνεταί ἡ  
διδασκαλία τῶν νηπίων; Ἐδῶ βε-  
βαίως κεῖται ὅλη ἡ δυσκολία, ἡ ὁ-  
ποία διὰ νὰ κατανικηθῇ ἀπαιτεῖ θέ-  
λησιν καὶ μεγάλην ἐπιμονὴν καὶ ὑ-  
πομονὴν ἐκ μέρους τῶν γονέων, οἵτι-  
νες πρέπει νὰ φροντίζωσι μὲν νὰ λαμ-  
βάνωσι τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις  
περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν νηπίων,  
σκεπτόμενοι καὶ οἱ ἴδιοι περὶ τῆς διδασκαλίας  
ταλλήλου τρόπου, νὰ κατὰ τὴν εἰρη-  
δὲ τοὺς ἀπαιτούμενους εἰς τὴν διδασκαλίαν  
τῶν τέκνων τῶν κόπους. Ἐπει-  
χοντες δὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι πολλοὶ  
γονεῖς ἔχουσιν ἤδη ἀποφασίσει νὰ ἀ-  
φιερώνωσιν ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἡμέ-  
ρας αὐτῶν ὑπὲρ τῶν τέκνων, θὰ  
προσπαθήσωμεν νὰ ἔλθωμεν πρὸς αὐ-  
τοὺς ἀρωγοί, ὑποδεικνύοντες τὴν κα-  
τάλληλον τρόπον τῆς διδασκαλίας  
τῶν νηπίων.

νάμεθα νὰ διαιρέσωμεν εἰς δύο, εἰς πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν· εἰς πνευματικὴν μὲν, καθ' ὅσον ἔχει σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῶν νηπίων, εἰς ἠθικὴν δὲ, καθ' ὅσον ἔχει σκοπὸν τὴν μόρφωσιν καλῶν αἰσθημάτων ἐν αὐτοῖς. Τὴν διαίρεσιν ταύτην κάμνομεν διὰ νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς καὶ καταληπτῶς τὴν διδασκαλίαν ἢ ὁποία φέρει καὶ πρὸς ἓνα καὶ πρὸς τὸν ἄλλον σκοπὸν, καὶ τὰ δύο ταῦτα εἶδη τῆς διδασκαλίας εἶνε στενῶς συνδεδεμένα πρὸς ἀλλήλα· διότι διὰ νὰ ἀναπτύσσονται καλὰ αἰσθήματα πρέπει νὰ αὐξάνωσιν αἱ γνώσεις καὶ νὰ ἀναπτύσσεται ἡ κρίσις, διὰ νὰ εἶνε δὲ δυνατὴ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος πρέπει ἀφ' ἑτέρου νὰ ὑπάρχη φιλεργία καὶ εὐπειθία καὶ ἐν γένει ἀγάπη πρὸς τὸ καλόν, διὰ τὴν ἀποκτήσιν τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται πάλιν ἡ κρίσις καὶ ἡ διάκρισις τοῦ καλοῦ ἀπὸ τοῦ κακοῦ· λοιπὸν τὰ δύο εἰρημένα

— Τὸ καὶ διδασκαλίας εἶνε συνδεδεμέ-  
θωτον, ἔπαντα.

πέξι καὶ ἀπαραρτήτως ὁμοῦς τοῦτο, ὅτι εἰς τὴν ἐν τὰ μᾶλλον ἡλικιωμένα παιδία ἡ μόρφωσις καλῶν αἰσθημάτων γίνεται κυρίως διὰ τῆς ἀποκτήσεως γνώσεων καὶ ἐν γένει διὰ τῆς ἀνάπτυξεως τοῦ νοῦς, εἰς δὲ τὰ μικρὰ παιδία ἡ μόρφωσις καλῶν αἰσθημάτων γίνεται μᾶλλον ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦ νοῦς. Διότι τὰ μεγαλύτε-

μᾶλλον κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ νοῦς, τὰ δὲ μικρὰ παιδία χωρὶς νὰ σκέπτονται πολὺ λέγουσι καὶ πράττουσι. Διὰ τοῦτο τὰ ἡλικιωμένα παιδία πρέπει μᾶλλον νὰ καταγίνονται εἰς τὴν ἀποκτήσιν γνώσεων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κρίσεως, ἡ δὲ ἀποκτήσις καλῶν αἰσθημάτων νὰ γίνεται εἰς αὐτὰ διὰ λογικῆς διδασκαλίας· τὰ δὲ μικρὰ παιδία πρέπει νὰ ἀποκτήσωσι τὰ καλὰ αἰσθήματα μᾶλλον διὰ τῆς ἑξέως.

Ἴδου διατὶ τὰ μικρὰ παιδία δὲν ἀναπτύσσονται ἠθικῶς ὡς πρέπει. Δὲν συνηθίζονται ὑπὸ τῶν γονέων εἰς τὸ νὰ λέγουν καὶ πράττουν τὸ καλόν, ἀλλ' ἀφίνονται νὰ πράττωσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τυχαίως ἢ ἐκ τῆς συναναστροφῆς συνηθίζουσι. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι πάντες οἱ γονεῖς συμβουλεύουσι τὰ μικρὰ παιδία τῶν νὰ πράττωσι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο καὶ νὰ ἀποφεύγωσι τὸ ἄλλο διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον· ἀλλ' ἐκ τῆς τριαύτης συμβουλῆς δὲν προκύπτει κανὲν ἀποτέλεσμα καὶ τὰ τέκνα ἐπαναλαμβάνουσι πολλάκις νὰ πράττωσι τὸ ἴδιον, ἐκτὸς ἐὰν ἐνθυμηθῶσι κανὲν δυνατόν ζύλισμα. Λέτιον δὲ τούτου εἶνε ὅτι δὲν ἔχουσι τὰ μικρὰ παιδία τὴν ἀπαιτουμένην κρίσιν, ὥστε νὰ ἐννοήσωσι τὰς συμβουλὰς τῶν γονέων καὶ νὰ ἐντυπώσωσιν αὐτὰς εἰς τὸν νοῦν των. Διὰ τοῦτο δὲν εἶνε παράξενον διόλου, ὅτι πολλάκις, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ συμβου-

τοῦτο βλέπον αἶφνης τὴν γαλῆν φω-  
νάξει· « Ἢ γάτα ἢ γάτα, ψιψί», μά-  
θημα καλὸν διὰ τοὺς γονεῖς, ὅσοι ἄν-  
τι νὰ ζητῶσι νὰ εὕρωσι τὰ κατὰ λ-  
ληλα μέσα δια τὴν μόρφωσιν καλῶν  
αἰσθημάτων εἰς τὰ τέκνα, κάθηνται  
καὶ τὰ συμβουλεύουν μὲ ὅλην τὴν  
σοβαρότητά των. Πρέπει λοιπὸν οἱ  
γονεῖς νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐμφυτεύουν  
εἰς τὰ μικρὰ παιδία των τὰ καλὰ αἰ-  
σθήματα, τὴν ἀγάπην πρὸς πᾶν κα-  
λὸν, διὰ τῆς ἑξέως μὲ τοὺς καταλ-  
λήλους πρὸς τοῦτο τρόπους, τοὺς ὁ-  
ποῖους θὰ ἐκθέσωμεν, καὶ τότε δὲν θὰ  
εἶνε ἀνάγκη πολλῶν συμβουλῶν, καὶ  
αἱ μικραὶ συμβουλαὶ αὐτῶν δὲν θὰ  
ἀνταμείβωνται διὰ τῆς ἀπροσεξίας  
τῶν τέκνων των.

Ἄν δὲ καὶ εἰς τὰ μᾶλλον ἡλικιω-  
μένα παιδία παρατηροῦμεν ὅτι δὲν  
ἀναπτύσσονται ὡς πρέπει τὰ καλὰ  
αἰσθήματα ἐν τοῖς σχολείοις, αἷτια  
τούτου εἶνε διάφορα· πρῶτον μὲν ἡ  
ἐλλειψὶς τῆς δεούσης ἐπιτηρήσεως ἐκ  
μέρους τῶν γονέων καὶ ἡ ἀνικανότης  
αὐτῶν εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τὰ  
τέκνα, ἅπερ προέρχονται ἐκ τῆς ἀγ-  
νοίας τοῦ τρόπου τῆς ἀνατροφῆς  
αὐτῶν· ἔπειτα δὲ ἡ συναναστροφή  
μετὰ τῶν τυχόντων παιδίων· πρὸς δὲ  
τούτοις, ὅπερ τὸ κυριώτερον, αἱ ἀπὸ  
τῆς κατωτάτης ἡλικίας καὶ ἑξῆς ἀ-  
ποκτηθεῖσαι κακαὶ ἑξεις. Ἐξ αἰτίας  
τῶν κακῶν τούτων ἑξεων, αἵτινες δι'  
ἐπαναλήψεως τῶν αὐτῶν πράξεων ἐ-

ται τὰ ἡλικιωμένα παιδία νὰ μορ-  
φώνωνται κατὰ τὰ ἥθη καλῶς διὰ  
τῆς λογικῆς διδασκαλίας· διότι ὅσα  
καὶ ἂν διδάσκωνται ὡς καλὰ, ἐννοοῦσι  
μὲν καὶ ἐγκρίνουσι καὶ θέλουσι νὰ τὰ  
πράττωσι, δὲν ἡμποροῦν ὁμῶς· διότι  
ἡ ἀποκτηθεῖσα ἑξὶς καταβάλλει καὶ  
ἐξουσιάζει τὴν θέλησίν των ἐλκουσα  
αὐτὰ πρὸς ἑαυτὴν καὶ ἀναγκάζουσα  
νὰ πράττουν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐσυνή-  
θισαν νὰ πράττουν. Τοῦτο δύναται  
ἕκαστος, καὶ ἄνθρωπος ἀκόμη καὶ γέρων,  
νὰ παρατηρήσῃ συμβαῖνον εἰς ἑαυτὸν,  
ὥστε δὲν ἔχει καθόλου ἀμφιβολίαν·  
ἐννοεῖ δὲ τις εὐκόλως ὅτι, ἀφοῦ εἰς τοὺς  
ἄνδρας καὶ γέροντας ἔχει ἡ ἑξὶς το-  
σαύτην δύναμιν, πολὺ περισσοτέραν  
ἔχει εἰς τὰ ἡλικιωμένα παιδία καὶ  
ἔτι περισσοτέραν εἰς τὰ μικρὰ.

Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὰ εἰρημένα  
εἰς τὰ μικρὰ παιδία ἡ ἥλικὴ μόρφω-  
σις ἐπιτυγχάνεται πρὸ πάντων διὰ  
τῆς ἑξέως χωρὶς νὰ ἐξαρτᾶται πολὺ  
ἀπὸ τὴν ἀπόκτησιν τῶν γνώσεων,  
διὰ τοῦτο, ὡς εἵπομεν, θὰ διαιρέσωμεν  
τὴν διδασκαλίαν τῶν νηπίων εἰς δύο  
μέρη· καὶ κατὰ πρῶτον μὲν θὰ εἴπω-  
μεν τί πρέπει νὰ διδάσκωνται τὰ μι-  
κρὰ παιδία διὰ τὴν ἀπόκτησιν γνώ-  
σεων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διαφορῶν  
τῆς ψυχῆς δυνάμεων καὶ πῶς, εἴτα δὲ  
πῶς πρέπει νὰ ἐμφυτεύωσιν εἰς αὐτὰ  
οἱ γονεῖς τὰ καλὰ αἰσθήματα. Ἐν  
τούτοις ἀμφοτέρα τὰ εἶδη τῆς διδα-  
σκαλίας πρέπει νὰ συμβαδίζωσιν.

(Ἔπεται συνέχεια)

— Μήπως λείπει καμμία; εἶπεν ὁ συντροφός του.

— Μοῦ φαίνεται ὅτι ἦτο ἀκόμη μία ἐπιστολή.

— Οὐμ! θὰ γελάστηκες ἢ θὰ τὴν ἀφησες εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

— Ἐμπορεῖ.

Καὶ ὁμῶς ἐπανάλαβε τὰς ἐρεῦνας του καὶ ἐξήτασε κάτωθεν ὅλων τῶν ἐπίπλων· δὲν εὔρε τίποτε καὶ συνεπέρανεν ὅτι ἤπατήθη εἰς τοὺς ὑπολογισμούς του, διότι εἶχε παρατηρήσει ὅλας τὰς κινήσεις τοῦ συντρόφου του, καὶ δὲν τοῦ ἐφαίνετο πιθανόν νὰ ἀπέκρυψεν ἐπιστολὴν τινα· ἔσπευσεν ἐν τοσοῦτῳ νὰ ἐξέλθῃ μετανοῶν ὅτι ἔθεσε τὸν πόδα ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν ὁποῖον συνωμίλησε τοῦ ἐνέπνευσε πραγματικὴν ἀπέχθειαν, καὶ εἶχεν ὥς ἀρχὴν, συμμορφούμενος πρὸς τὰ παραγγέλματα τῆς ἐχεμυθίας, τὰ ὁποῖα ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς, νὰ ἀπομακρύνῃ ἀφ' ἑαυτοῦ ὁποιονδήποτε, ὅστις δὲν τοῦ ἐνέπνεεν ἐμπιστοσύνην.

Ἡ καταιγὶς ἐκόπασε κατὰ τι· ἡ βροχὴ, ἥτις ἐξηκολούθει πάντοτε, δὲν ἤργισε νὰ παύσῃ καὶ λαμπρὸς ἥλιος ἐφώτιζε τὴν πεδιάδα, ὅταν ὁ γραμματοκομιστὴς ἔφθασεν εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον.

Γυνὴ τις ἔστατο εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας τῆς περιμένουσα τὴν διάβασίν του. Ἦτο νέα ἀκόμη καὶ οὐχὶ μὲν ἐξόχου ὠραιότητος, ἀλλ' εἶχε πρόσωπον χάριεν καὶ συμπαθές.

— Κύρ Μαρτὲν, τοῦ εἶπε, πρέπει νὰ ἔχῃς ἓνα γράμμα δι' ἐμέ.

— Ὅχι, κυρὰ Ἀνδρέου, δὲν ἔχω τίποτε.

— Παράδοξον· καὶ ὁμῶς ὁ ἄνδρας μου

ἔπρεπε νὰ μοῦ γράψῃ σήμερον· δὲν 'ξεύρεις πόσον μὲ ἀνησυχεῖ ἡ σιωπὴ του.

Ὡχρίασε δὲ καὶ μόλις ἠδύνατο νὰ στηριχθῇ.

Ὁ γραμματοκομιστὴς τὴν ὑπεστήριξε καὶ τῆς ἔφερε κάθισμα ἐφ' οὗ ἐρρίβη. Δύο χαριτόβρυτα παιδία προσήλουν ἐπ' αὐτῆς τεθλιμμένα καὶ τεταραγμένα βλέμματα.

— Θὰ λάβῃς αὔριον γράμμα, κυρὰ Ἀνδρέου, εἶπεν ὁ γραμματοκομιστὴς· ἀργοπορία μιᾶς ἡμέρας εὐκολα ἐξηγεῖται· ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἐμπόδισε τίποτε, νὰ εἶχε καμμία δουλιὰ, νὰ μὴν ἐπρόφθασε τὸ ταχυδρομεῖον.

— Ὅχι, τὸν ξεύρω καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐξηγήσω τὴν σιωπὴν του. Εἶναι δύο μῆνες ὅπου ἔφυγε διὰ τὴν πόλιν διὰ μίαν ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἔδιδε πολλὰ χρήματα· καὶ εἶχε νὰ πάρῃ καὶ μίαν μικρὰν κληρονομίαν. Ἀλλ' ὅλα ἐτελείωσαν καὶ μοῦ ἐμήνυσεν ὅτι θὰ ἤρχετο ἀπόψε· εἶχε πάρει τὰ μέτρα του. Αὔριον πωλεῖται τὸ ὑποστατικὸν τοῦ Μὰρ καὶ θέλει νὰ τὸ ἀγοράσῃ εἴτε ὅλον εἴτε μέρος. Εἶνε περίστασις ὅπου δὲν εὐρίσκεται δύο φοραῖς· ἀλλὰ θὰ προτιμοῦσα χίλιας φοραῖς νὰ μὴν ἤρχετο, παρὰ νὰ ἔλθῃ χωρὶς νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ.

— Διατί;

— Διότι ἔχουν κακὰ σχέδια ἐναντίον του καὶ τὴν νύκτα εὐκολα ἠμποροῦν νὰ τὰ ἐκτελέσουν. Ξεύρεις ὅτι εἶναι δύο δρόμοι ἀπὸ τὴν πόλιν δι' ἐδῶ· ὁ ἓνας εἶναι μακρύτερος ἀλλὰ πλέον ἀσφαλής. Φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ ἀπὸ τὸν Καμμένο Μῦλο, διότι ἔχει καὶ κάποιον νὰ ἰδῇ ἀπὸ ἐκεῖ. Μόνον νὰ τὸ συλλογίζωμαι τρέμω.

Ὁ γραμματοκομιστὴς προσεπάθησε νὰ καθησυχάσῃ τοὺς φόβους της, ἀλλ' ἐκείνη ἐκίνει τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν ἤμπορεῖς νὰ ὑποθέσῃς, ἐπανάλαβε, τί δύνανται νὰ κάμνουν μερικοὶ ἄνθρωποι ὅταν τὰ ἔχουν μὲ καῖποιον.

Ἐφάνη ἀμφιταλαντευομένη καὶ ἔπειτα προσέθηκε.

— Δὲν φοβοῦμαι διότι ὁ ἄνδρας μου θὰ περάσῃ μὲ πολλὰ χρήματα ἀπὸ ἐπικίνδυνον μέρος, ἀλλὰ καὶ διότι εἶναι εἰς τὸν τόπον μας ἓνας ἄθλιος, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ τὸν σκοτώσῃ. Τὸ μῖσός του εἶναι παλαιόν. Ὅταν ἤμουν νέα, ἤθελε νὰ μὲ ὑπανδρευθῇ, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἤμποροῦσα νὰ τὸν ὑποφέρω· ποτὲ δὲν μου ἐσυγχώρησε τὸ ὅτι δὲν τὸν ἠθέλησα καὶ δι' αὐτὸ μισεῖ καὶ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐπροτίμησα ἀπ' αὐτόν. Μισεῖ τὸν Γεώργιον καὶ ἐμὲ, διότι ἔχομεν κάποιαν εὐτυχίαν, ἐνῶ αὐτὸς εὐρίσκεται εἰς πτωχίαν καὶ ἀθλιότητα, ὥταν νὰ ᾔσαν ὑπόλογοι οἱ τίμιοι ἄνθρωποι διὰ τὰς δυστυχίας αἱ ὁποῖαι συμβαίνουν εἰς τοὺς ὀκνηροὺς καὶ τοὺς μεθύσους. Καὶ δὲν εἶναι αὐτὸ μόνον· πρό τινος καιροῦ ἔγεινεν ἓνα ἔγκλημα· ἔλαβαν ὑποψίας ἀλλὰ λείπουν αἱ ἀποδείξεις· ἐγὼ τὰς ἔχω, καὶ ὁ ἔνοχος τὸ ἠξεύρει. Αὐτὸ εἶναι ἐπικίνδυνον μυστικὸν διὰ γυναῖκα ἢ ὁποῖα μόνον παιδίᾳ ἔχει ὁλόγουρά της. Χθὲς μὲ ἐπλησίασε διὰ νὰ μὲ ψαρέψῃ· δὲν τοῦ ἔκρυψα τὴν ἀπέχθειάν μου. Ἐκατάλαβεν ὅτι τὰ ἠξεύρω ὅλα καὶ ἤρχισε νὰ μὲ ὑβρίζει καὶ νὰ μὲ ἀπειλῇ. Γνωρίζω ὅτι περιφέρεται συχνὰ τὴν νύκτα εἰς τοὺς βράχους τοῦ Καμμένου Μύλου· ἂν ὁ ἄνδρας μου περάσῃ ἀπ' ἐκεῖ, εἶναι χαμένος, μπάρπα Μαρτέν.

— Καὶ πῶς ὀνομάζεται αὐτὸς ὁ κα-

κοῦργος;

— Ἰωάννης Βροῦνος. Δὲν εἶναι παράξενο ὅτι δὲν τὸν ξέρεις, διότι ἀπὸ πολλὸν καιρὸν ὅλο κρύπτεται.

Ὁ γραμματοκομιστὴς συνωφρυνώθη· ἀνεμνήσθη ὅτι ἤκουσε τὸν οἰνοπώλην νὰ καλῇ δι' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος τὸν ἄνθρωπον, μετὰ τοῦ ὁποίου συνηντήθη. Ἐφοβεῖτο μήπως τοῦ ἐκλάπη ἢ ἐπιστολῇ, ἀλλ' ἀνεμνήσθη ὅλων τῶν περιστάσεων καὶ ἀπέβαλε τὴν ἰδέαν αὐτήν. Ἦτο βέβαιος ὅτι δὲν τὴν εἶχεν· ἠσύχασε καὶ προσεπάθησε νὰ ἠσυχάσῃ καὶ τὴν χωρικήν· τῆς ὑπεσχέθη ὅπωςδὴποτε νὰ ὑπάγῃ πρὸς προὔπαντησιν τοῦ συζύγου της καὶ νὰ τοῦ συστήσῃ φρόνησιν.

Ἐσπευσε νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ὅταν ἔμεινε μόνος, οἱ φόβοι του ἀνεπτύχθησαν πάλιν. Ἦρχισε νὰ ἀμφιβάλλῃ· καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατελήφθη ὑπὸ τρόμου, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ· ἐπετάχυνε τὸ βῆμα καὶ εὗρεν ἀσυνήθη ἐλαφρότητα εἰς τὸ νὰ ὑπερπηδᾷ τοὺς βράχους καὶ τὰς χαράδρας· δυστυχῶς αἱ ἐπιστολαὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ᾔσαν ἐξαιρετικῶς πολλαὶ καὶ ὁ κακὸς καιρὸς τὸν ἠργοπόρησεν ἔτι μᾶλλον.

Ἐφθασεν ἀργότερον τοῦ συνήθους εἰς τὸ γραφεῖον· ἐξετάσας δὲ ἐπληροφορήθη ὅτι εἶχε παραλάβει ἐπιστολὴν διὰ τὴν κυρίαν Ἀνδρέου.

Ἐμεινε κεραυνόπληκτος, ἀνεμέτρησε μετὰ τρόμου τὴν εὐθύνην τὴν ὁποίαν ἔφε-  
ρεν· ἡ ἀνησυχία του δ' ἐκορυφώθη, ὅταν ἐνεθυμήθη ὅτι ἐπανελημμένως ἦλθον νὰ ἐρωτήσωσιν ὅτε ἔφθασε τὸ ταχυδρομεῖον, ἂν ὑπῆρχεν ἐπιστολὴ διὰ τὴν κυρίαν Ἀνδρέου.

Ἐτρεξεν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν λεωφο-

ρείων, ὅπου ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ Γεώργιος Ἀνδρέου ἔφθασεν, ἀλλ' ἀνεχώρησεν ἀμέσως περὶ διὰ τὸ χωρίον του.

Ἡ εἰδησις αὕτη τῷ ἐπέφερε τρομερὰν συγχίνησιν. Τὸ φάσμα καταστροφῆς, τῆς ὁποίας αὐτὸς ἔφερε τὴν εὐθύνην, ὠρθώθη ἐνώπιόν του, εἶδε τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν, ὅστις ἤρχετο φέρων τὴν χαρὰν ἐν τῇ καρδίᾳ, εὐρίσκοντα ἐξ αἰτίας του τὸν θάνατον ἐνώπιον τοῦ οἴκου του καὶ τὴν δυστυχίαν ἐπιρριπτομένην ἐπὶ τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν. Τὰ μελανώτερα νέφη ἐτάραττον τὴν φαντασίαν του. Δὲν ἐδίστασε, καὶ χωρὶς οὔτε κἂν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκόν του ἀνεχώρησεν.

Ὅσοι τὸν εἶδον διερχόμενον, βεβυθισμένον εἰς τὰς σκέψεις του, μηδὲ κἂν παρατηροῦντα περὶ αὐτὸν, ἡρώτων ποία σπουδαία ἐργασία ἡδύνατο νὰ προκαλέσῃ τὴν κατεσπυσμένην αὐτὴν πορείαν ἀνθρώπου καταπεπονημένου ἐκ τοῦ κόπου.

Ἀφ' οὗ διήλθε τὸ τέταρτον τοῦ δρόμου, ἐξήτασε περὶ τοῦ Ἀνδρέου καὶ ἠρώτησε μήπως τὸν εἶδον.

Πράγματι εἶχε διέλθει πρὸ ὀλίγου. Ἡ χυρὰ τῆς εἰς τὸν οἶκον ἐπανόδου ἔδιδε πτερὰ εἰς τὸν μὲν, καὶ εἰς τὸν δὲ ἡ ἐλπίς τοῦ νὰ ἀποτρέψῃ δυστύχημα. Δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀμφιβολία· ὁ δυστυχὴς εἶχε λάβει τὸν δρόμον ὅστις τὸν ἔφερε πρὸς τὸν Καμμένον Μῦλον. Ὁ γραμματοκομιστὴς ἐσκέφθη ὅτι ἂν ἐλάμβανε πλαγίαν τινὰ ἀτραπὸν, δύσκολον καὶ κινδυνώδη, θὰ κατάρθωνεν ἴσως νὰ φθάσῃ πρῶτος.

Ἐτάχυνε τὸ βῆμα καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ θλιβερόν τοπεῖον, τῆς νυκτὸς οὔσης ἤδη προκεχωρημένης. Τὸ μέρος ἦτο κατάλληλον δι' ἐνέδραν· εἶδος σπηλαίου ἡνελ-

γετο μεταξὺ τῶν βράχων, ἐκπύρηνεν δὲ πυκνὰ δένδρα ἐσχημάτιζον φραγμὴν ἀδιάσπαστον· μαῦρα νέφη ἐκάλυπτον τὴν σελήνην παρέχοντα τρομερὸν τι εἰς τὴν ὅλην τοποθεσίαν.

Ἐστάθη ἀνὰ μέσον τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ταραττομένων δένδρων, καὶ ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε τὸν ἦχον πλησιαζόντων βημάτων· ἦτο βεβαίως ὁ Γεώργιος Ἀνδρέου, τὸν ὁποῖον κατ' ὀλίγα μόνον βήματα προέλαβεν· ἔσπευσε πρὸς προὔπαντήσιν του, ὅτε ἀντήχησε πυροβολισμὸς καὶ σφαῖρα τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὸ στῆθος.

Ὁ δολοφόνος ἐξῆλθεν ἐκ πλησιοχώρου φυλλώματος· ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπλησίαζε τὸ θυμὰ του διὰ νὰ τὸ ἀποκτείνῃ καὶ τὸ ἀπογυμνώσῃ, εὐρέθη ἐνώπιον νέου προσώπου, ἡ δὲ δυσσάρεσκειά του ἐξεδηλώθη διὰ τρομερᾶς βλασφημίας· ἀνεγνώρσιν τὸν Γεώργιον Ἀνδρέου, καὶ ἡ λεπὶς μαχαίρας ἔλαμψεν ἐν τῇ χειρὶ του, ἀλλὰ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ τὴν μεταχειρισθῇ, διότι ἰσχυρὸν κτύπημα ῥάβδου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν ἔρριψε γαμαί.

Περίτρομος γυνὴ ἐρρίπτετο κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ γραμματοκομιστοῦ.

— Δυστυχία μου! τὸ ἥξευρα ἐγὼ τὸν ἐσκότωσεν.

Ἡ χυρὰ Ἀνδρέου δὲν ἡδυνήθη νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ἀνησυχίαν τῆς καὶ κατὰ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὑπέθετεν ὅτι θὰ ἔφθινεν ὁ σύζυγός της, ἦλθε νὰ τὸν προὔπαντήσῃ· ἀκούσασα δὲ τὸν πυροβολισμὸν προσέτρεξεν.

— Ἰωάννα, τῇ εἶπεν ὁ σύζυγός της, ἡσύχασε, δὲν ἔχω τίποτε.

— Δὲν εἶσαι σύ; . . . ποῖον λοιπὸν ἐδολοφόνησεν;

Ἐκυψαν ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Μαρτέν καὶ τὸν ἀνεγνώρισαν ὑπὸ τὴν λάμψιν τῆς σελήνης, ἥτις ἐφώτιζε κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ πρόσωπον καὶ τὴν στολὴν του.

Τὸν μετέφεραν εἰς τὴν οἰκίαν των ὅπου ἔζησεν ἐπὶ εἴκοσι τέσσαρας ἀκόμη ὥρας· διηγήθη πῶς τοῦ ἐκλάπη ἡ ἐπιστολὴ ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Γεώργιος Ἀνδρέου ἀνῆγγελλε τὴν ἐπάνοδόν του, πῶς ἀπεφάσισε νὰ προλάβῃ μὲ οἰανδήποτε θυσίαν τὰς συνεπείας τῆς ἀμελείας του, ὥστε καὶ τὴν ζωὴν του αὐτὴν νὰ δώσῃ ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ζωῆς τοῦ οἰκογενειάρχου, τὸν ὁποῖον ἀκουσίως ἐξέθηκεν εἰς κίνδυνον . . . . .

Καὶ οὕτως ὁ Μαρτέν, θῦμα τοῦ καθήκοντος, ἔσωσε διὰ τῆς ζωῆς του ὀλέκληρον οἰκογένειαν.

(Παρνασός)

## ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ κ. Φάρεν Γουάϊτ ἐν τῇ περὶ μυρμηκῶν περισπουδαστῶ αὐτοῦ πραγματείᾳ ἀναφέρει τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ ἀξιωματώτου χαρακτηῆρος εἰδούς τινὸς μυρμηκῶν, καλουμένων α στρατιωτῶν μυρμηκῶν » καὶ εὐρισκομένων ἐν Σίδνεϋ.

Ἡμέραν τινὰ ἐν τῶν τέκνων μου, τετραετὲς περίπου, κουρασθὲν ἐκ τοῦ παιζεῖν, ἐρρίπθη ἐπὶ τῆς χλόης ν' ἀναπαυθῇ. Μετ' οὐ πολὺ ἤκουσα κραυγὴν. Ἡ πρώτη ἰδέα μου ἦτο ὅτι ὄφρις ἔδῃξε τὸ τέκνον μου. Ἐτρεξα ἐν φρίκῃ πρὸς αὐτό, ἀλλ' ἀμέσως κατεπερύνθη βλέπων αὐτὸ κεκαλυμμένον ὑπὸ α στρατιωτῶν μυρμηκῶν » ἐπὶ τῇ φωλεᾷ τῶν ὁποίων

εἶχε πέσει ν' ἀναπαυθῇ. Πολυάριθμοι μύρμηκες ἦσαν εἰσέτι προσκεκολλημένοι ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐξηκολούθουν νὰ κεντῶσιν. Ἐφόνευσα μετὰ τῆς παιδοκόμου μερικοῦς ἐξ αὐτῶν, καὶ μετηνέγκομεν τὸ παιδίον ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἐπὶ τῆς γῆς εὐρίσκοντο εἴκοσι μύρμηκες νεκροί. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐπέστρεψα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἔνθα εἶδον μέγαν ἀριθμὸν μυρμηκῶν περιστοιχιζόντων τοὺς νεκρούς. Ἀπεφάσισα νὰ μείνω καὶ νὰ ἐπιθλέπω τὰς κινήσεις των.

Ἠκολούθησα τέσσαρας τούτων, οἵτινες ἐγκαταλείψαντες τοὺς συντρόφους των μετέβησαν εἰς τὴν φωλεάν των, κειμένην ἐπὶ τινος λοφίσκου, ἔνθα καὶ εἰσῆλθον. Μετὰ πέντε λεπτὰ ἐξῆλθον ἀκολουθούμενοι ὑπὸ ἄλλων. Ὅλοι ἐτέθησαν εἰς γραμμὴν, βαδίζοντες κανονικῶς καὶ βραδέως ἀνὰ δύο, μέχρ' οὗ ἔφθασαν ἐπὶ τοῦ μέρους ἔνθα ἔκειντο τὰ πτώματα. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ δύο ἐκ τῶν μυρμηκῶν προὐχώρησαν καὶ ἔλαβον τὸ πτῶμα ἑνὸς τῶν συντρόφων των. Εἶτα δύο ἕτεροι καὶ καθ' ἑξῆς μέχρ' οὗ πάντες ἦσαν ἔτοιμοι εἰς πορείαν. Πρῶτοι ἐβάδισαν δύο μύρμηκες φέροντες ἓν πτῶμα, μεθ' οὗς δύο ἄλλοι ἄνευ φορτίου. Μετ' αὐτοὺς ἕτεροι δύο μεθ' ἑνὸς ἑτέρου νεκροῦ καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς μέχρ' οὗ ἡ γραμμὴ κατηρτίσθη ἐκ τεσσαράκοντα ζευγῶν καὶ ἡ ἐκφορὰ ἤρξατο ἤδη κινουμένη ἡσύχως πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀτάκτου σώματος διακοσίων μυρμηκῶν. Καθ' ὁδὸν εἰς μικρὰ διαλείμματα τὸ φέρον τὸν νεκρὸν ζευγὸς ἵστατο καὶ κατέθεσεν ἐπὶ τῆς γῆς τὸν νεκρὸν μύρμηκα, ὃν ἐλάμβανον σί ὀπισθεν δύο ἐρχόμενοι, καὶ οὕτω βαδίζοντες καὶ ἀλληλοβοηθοῦ-

μενοι ἔφθασαν εἰς ἀμμῶδες μέρος παρὰ τὴν θάλασσαν.

Ἐν τῷ σώματι τῶν μυρμηκῶν ἤρξατο σκάπττον διὰ τῶν σκαγόνων ὁπὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐν ἑκάστη τῶν ὁποίων εἰς νεκρὸς ἐτίθετο μέχρις οὗ πάντα τὰ πτώματα ἐτάφησαν.

Ἀλλὰ δὲν τελειώνει ἐδῶ ἡ ἱστορία.

Ἐξ ἧς ἐπτά τοῦ σώματος ἠρνήθησαν νὰ σκάψωσιν ὁπὰς καὶ ἀπῆλθον τῆς σκηνῆς· ἕνεκα δὲ τῆς παραλείψεως ταύτης τοῦ ἱεροῦ καθήκοντός των, συνελήφθησαν, καὶ μετενεχθέντες ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς σκηνῆς ἐφονεύθησαν παρὰ χροῖμα ὑπὸ τῶν συντρόφων των. Εἰς καὶ μόνος τάφος ἡτοιμάσθη δι' αὐτοὺς ὅλους, ἐν ᾧ πάντες ἐρρίφθησαν.

\* \*

Ἔργαται ἀσχολούμενοι περὶ τὴν ὄρυξιν φρέατος παρὰ τὴν Μοτέρλη, ἐν Μισουρῇ τῆς Ἀμερικῆς, ἀνεκάλυψαν ἄρτι εἰς βάθος 360 ποδῶν ἀρχαίαν πόλιν, μείναν ἄθικτον χάρις εἰς παχὺ στῤῥωμα ἀπολιθωθείσης λάβας, σχηματισάσης θόλον ὑπὲρ αὐτήν. Ἡ θαυμασία ἀνακάλυψις αὕτη ἀνηγγέλη εἰς Μοτέρλη, πολλοὶ δὲ πρόκριτοι τῆς πόλεως ταύτης ἐπεχείρησαν εὐθὺς ἔρευναν, διαρκέσασαν ἐπὶ 12 ὥρας. Οἱ ἔρευνήσαντες πιστεύουσιν, ὅτι ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι τούτῳ ἐλάχιστον μόνον μέρος εἶδον τῆς ταφείσης πόλεως. Αἱ ὁδοί, ἃς διέτρεξαν, εἰσὶ κανονικῶς σχεδιασμέναι, ἐγκλειόμεναι ἐντὸς τειχῶν ἀκατεργάστων. Εἰσῆλθον δ' εἰς αἴθουσαν μηκούς 100 ποδῶν καὶ πλάτους 30, κεκοσμημένην διὰ λιθίνων θρανίων, ἐφ' ὧν ἔκειντο πλεῖστα ἐργαλεῖα διὰ μηχανικὴν ἐργασίαν. Ἐν πολλαῖς οἰκίαις ὑ-

πάρχουσιν ἀγάλματα, κατεσκευασμένα ἐκ μίγματος παραπλησίου τῷ ὀρειχάλκῳ, ἀλλὰ μᾶλλον θαμβοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ εὐρείας ἀύλης ἢ πλατείας ἐγείρεται λιθίνη κρήνη, ἥς τὸ ὕδωρ ἐγεύσαντο οἱ ἐξερευνήσαντες· εὖρον δ' αὐτὸ ἔχον γεῦσιν ἀσθέστου. Παρὰ τὴν κρήνην ἔκειντο τεμάχια ἀνθρωπίνου σκελετοῦ. Τὰ ὅσα μιᾶς κνήμης ἐμετρήθησαν, ὁ μηρὸς ἔχει μήκος 4 καὶ 1]4 ποδῶν, τὸ δ' ἀντικνήμιον 4 ποδῶν καὶ 3 δακτύλων· ὅθεν ἐξάγεται, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶχε μήκος τριπλοῦν τοῦ συνηθούς παρ' ἡμῖν ἀναστήματος. Οἱ ἐρευνῆται εὖρον ὡσαύτως μαχαίρας ἐξ ὀρειχάλκου καὶ ἐκ λίθου, μεταλλικοὺς πρίονας καὶ πολλὰ ἄλλα ἐργαλεῖα, ὧν ἡ ἐργασία καίτοι στερουμένη τῆς λεπτότητος τῆς σημερινῆς, καταδεικνύει προκεχωρημένον βαθμὸν πολιτισμοῦ. Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἐμελλε νὰ γείνη καὶ δευτέρα ἔρευνα.

\* \*

Μηχανὴ διὰ νὰ βρέχη δύναται νὰ ὑπάρχη; Δὲν ἐννοοῦμεν τὸ κατάβρεγμα, ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ βροχὴν, τὸν ὕμβρον. Καὶ ὅμως ἡ θαυμαστὴ αὕτη μηχανὴ ἐφευρέθη τελευταῖον ἐν Αὐστραλίᾳ. Ἐν καιρῷ ἀνομβρίας καθίσταται αὕτη ὡρελιμωτάτη. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τὸ παραγόμενον ἐπὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ρευμάτων ὑπὸ τῶν ἐκπυρσοκροτήσεων τῶν τηλεβόλων ἐν καιρῷ μάχης. Κατὰ τοὺς δύο τελευταίους πολέμους οἱ μετεωρολόγοι παρετήρησαν, ὅτι βαθεῖαι διαταράξεις τῆς ἀτμοσφαίρας συνοδεύουσι πάντοτε τὰς παρατεταμένας ἐκπυρσοκροτήσεις τῶν μεγάλων τηλεβόλων. Ἐντεῦθεν ὁνομα-

ἵα κατ' ἀρχὰς μὲν πρέπει νὰ μαν-  
άνουν τὰς ιδιότητας τῶν ἀντικει-  
μένων, ἔπειτα δὲ τὰς καταστάσεις καὶ  
τὰς πράξεις καὶ τὰ πάθη αὐτῶν.

Προκειμένου δὲ νὰ διδαχθῶσι τὰ  
νήπια τὰς ιδιότητας τῶν ἀντικειμέ-  
νων, πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ  
αὐτὴ ιδιότης δύναται νὰ ὑπάρχῃ εἰς  
ὅλα τὰ ἀντικείμενα τοῦ αὐτοῦ εἶδους,  
δύναται νὰ ὑπάρχῃ καὶ εἰς τινὰ μό-  
νον καὶ πάλιν εἰς ἀντικείμενα διαφο-  
ρῶν εἰδῶν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἡ αὐτὴ  
ιδιότης. π. χ. ἡ σκληρότης ὑπάρχει  
εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα τοῦ εἶδους τῶν  
λθων, ἡ δὲ λευκότης ὑπάρχει εἰς τὸν  
τοῖχον, ἀλλ' ὑπάρχει καὶ τοῖχος μέ-  
λανος χρώματος καὶ πάλιν πλὴν τοῦ  
τοῖχου δύναται νὰ ὑπάρχῃ καὶ χάρ-  
της λευκῆς καὶ πανίον λευκόν. Πρὸς  
τούτοις ιδιότητές τινες παρουσιάζου-  
σιν ἀντίθεσιν πρὸς ἀλλήλας πραγμα-  
τικὴν ἢ φαινομένην, π. χ. αἱ ιδιότη-  
τες τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ, τοῦ  
ὑψηλοῦ καὶ τοῦ χαμηλοῦ, τοῦ λευ-  
κοῦ καὶ τοῦ μέλανος. Ταύτων τεθέντων  
ἡ διδασκαλία τῶν διαφορῶν ιδιοτή-  
των τῶν ἀντικειμένων, πρέπει νὰ γί-  
νεται μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ  
ἀντιλαμβάνωνται αὐτὰς τὰ νήπια  
εὐκόλως καὶ, ἐννοοῦντα τὴν ὁμοιότη-  
τα καὶ διαφοράν, νὰ ἡμποροῦν ἔπειτα  
νὰ εὐρίσκωσι μόνον τὰς αὐτὰς ἢ  
ἀντιθέτους ιδιότητας καὶ εἰς ἄλλα ἀν-  
τικείμενα.

Πρέπει λοιπὸν ἐν πρώτοις τὰ νήπια

τητας τῶν ἀντικειμένων τοῦ αὐτοῦ  
εἶδους. π. χ. αὐτὸς ὁ τοῖχος  
εἶνε ἄσπρος, ἐκεῖνος ὁ  
τοῖχος εἶνε μαῦρος. ἔ-  
πειτα δὲ, μετὰ τινὰ χρόνον, πρέπει νὰ  
μανθάνωσι τὴν αὐτὴν ιδιότητα ἐπὶ  
ἀντικειμένων διαφορῶν εἰδῶν, π. χ.  
αὐτὸς ὁ τοῖχος εἶνε λευκός,  
αὐτὸ τὸ χαρτίον εἶνε λευ-  
κόν καὶ ἔπειτα τὰς ἀντιθέτους ιδι-  
ότητας ἐπὶ ἀντικειμένων διαφορῶν εἰ-  
δῶν, π. χ. τὸ γάλα εἶνε λευ-  
κόν, ἡ μελάνη εἶνε μαύρη.  
Παρατηρητέον δὲ ὅτι, ὅταν διδάσκε-  
ται ἡ ιδιότης ἡ ἀνήκουσα εἰς ὅλα τὰ  
ἀντικείμενα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, δὲν πρέ-  
πει νὰ προστεθῇ ἡ λέξις αὐτός,  
καθὼς εἰς τὸν τοῖχον καὶ τὸν χάρ-  
την, διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὸ παιδίον καὶ  
διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ μόνον τοῦ ὅ-  
τι τοῖχος μὲν καὶ χάρτης δύναται νὰ  
ὑπάρχῃ καὶ ἄλλου χρώματος, γάλα  
ὁμῶς διαφοροῦ χρώματος δὲν δύναται  
νὰ ὑπάρχῃ. Ἀκολουθῶς τὰ νήπια δι-  
δάσκονται καὶ διαφοροῦς ἄλλας ιδι-  
ότητας, ἀκόμη καὶ ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι  
δὲν ἔχουσιν ἀντιθέτους, π. χ. τὰ  
χόρτα εἶνε πράσινα, τὸ λε-  
μόνιον εἶνε κίτρινον κτλ.  
Ἡ διδασκαλία αὕτη πρέπει νὰ γίνε-  
ται ὅπως καὶ ἡ διδασκαλία τῶν ὀνομά-  
των, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παράδοσιν  
τοῦ μαθήματος, τὸ ποῦν αὐτοῦ, τὴν  
ἐξέτασιν καὶ τὰς ἐπαναλήψεις. Παρα-  
τηρητέον δὲ καὶ ἐνταῦθα ὅτι κατ' ἀρ-

τες αἱ συνηθέστερον ὑποπίπτουσαι εἰς τὰς αἰσθήσεις τῶν νηπίων, ἔπειτα δὲ αἰσπανιώτερον.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

## I. II.

### ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἰδιωτικὸς βίος τῶν ἀρχαίων

Ἑλλήνων (Συνέχεια)

Περὶ γυναικείων ἐνδυμάτων.

Καθὼς οἱ ἄνδρες, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες ἐνδυμα ἐχέσαρκον εἶχον τὸν χιτῶνα. Ἀλλ' ὁ μὲν χιτῶν τῶν Σπαρτιατίδων ἦτο βραχὺς, φθάνων μόλις μέχρι τῶν γονάτων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκατέρωθεν παρὰ τοὺς μηροὺς ἐσχίζετο εἰς πτέρυγας· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος χιτῶν ἐλέγετο σχιστός χιτῶν, αἱ δὲ φοροῦσαι αὐτὸν Σπαρτιάτιδες ἐλέγοντο φαίνομεν ῥίδες. Ὁ δὲ χιτῶν, ὃν ἐφόρουν αἱ τῶν Ἰώνων γυναῖκες, κατέβαινε μέχρι τῶν ποδῶν, διὸ καὶ ἐλέγετο ποδήρης. Ὁ τοιοῦτος χιτῶν ἐλέγετο καὶ συμμετρία.

Ἄλλος χιτῶν μακρότερος καὶ τῆς συμμετρίας ἐλέγετο συρτός· ἵνα δὲ μὴ σύρηται κατὰ γῆς ἐν τῷ βαδίζειν, ἀνεσύρετο ὀλίγον ἀνωθεν τῆς ζώνης, ἥτις εἰς τὰς γυναῖκας ἐλέγετο κυρίως ζώνιον ἢ στροφίον· τὸ δὲ ἀνωθεν τοῦ ζωνίου ἀνέσευρμένον καὶ κρεμάμενον ὀρέας τοῦ σωμα-

χιτῶνος ἐλέγετο κόλπος. Ζῶν δὲ ἰδιαίτερον ἐπὶ τοῦ χιτῶνος περιστήθη ἐφόρουν πρὸς κάλυψιν τῶν μεστῶν αἱ γυναῖκες· τοῦτο δὲ ἐλέγετο αἰνία ἢ στήθεσμος.

Ὡς περιβλήματα δὲ γυναικεῖα σάν· 1) ἡ ἀμπεχὼν ἢ ἀμπεχόνιον, ἥτις ὠμοῖαζε μὲ τὸ ἱμετιον τῶν ἀνδρῶν· 2) ἡ κύπασσι ἥτις ἦτο εἶδος βραχέος καὶ περικαλλοῦς περιβλήματος, ὅπερ ἐνεκομβοῦ ἔμπροσθεν· καὶ 3) ὁ πέπλος, ὁ ὅποιος ἦτο ὡσαύτως περικαλλὲς καὶ καλῶς ἐξυφασμένον γυναικεῖον περίβλημα.

Σημειωτέον, ὅτι αἱ γυναῖκες ἐφρόντιζον νὰ καλλύνωσι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν καὶ μὲ παρυφᾶς (οὐγκια κενάρια) καὶ μεκροσσούς (φούνταις), καθὼς καὶ μὲ κεντήματα παριστάνοντα ζῶα ἢ ἄνθη· τὸ δὲ ἐνδυμὸν τὸ ἔχον τοιαῦτα κεντήματα ἐλέγετο κατὰστικτὸν καὶ ζωωτὸν ἢ ζωδιωτόν.

Περὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ χρώματος τῶν ἐνδυμάτων τῶν ἀρχαίων.

Ἡ ὕλη, ἐξ ἧς κατασκευάζον τὰ τε ἀνδρεῖα καὶ τὰ γυναικεῖα ἐνδύματα, ἦτο τὸ ἔριον (μαλλίον), ὁ λίνος καὶ τὸ ἐριόξυλον (βάμβας), ὅπερ ἐλέγετο καὶ βύσσος· ἀλλ' εἰς μεταγενεστέρους χρόνους μετεχειρίζοντο καὶ οἱ Ἕλληνες μεταξωτὰ ὑφάσματα, ἅπερ

χρη τοῦδε περὶ τὰ 500 νεφελώματα εἰς χθροίσματα συμπεπυκνωμένων ἀστέρων. Ὁ Γαλαξίας κύκλος ἐπίσης παρατηρήθη ὅτι σύγκειται ἀπὸ ἀπειραρίθμους σωρείας ἀστέρων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τὰ 100 ἑκατομμύρια. Τοιαῦται σωρεῖαι ἀστέρων φαίνονται εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ διὰ γυμνῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὀνομάζονται ἀστέρων αὐτοσυστάδες ἢ συμπλέγματα ἀστέρων, ὡς ἡ σωρεία τῆς Ἀνδρομέδας, αἱ Πλειάδες (ἑξίαστρον), αἱ Ὑάδες καὶ ἄλλαι. Παρατηρητέον δὲ πρὸς τοῦτοις ὅτι πολλὰ νεφελώματα ἀποσυντίθενται εἰς σωρείας ἀστέρων ἐν μέρει μόνον, διότι εἰς τὸ αὐτὸ νεφέλωμα παρατηροῦνται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἄλλα νεφελώματα πολλὰ, τὰ ὅποια συναπετέλουν τὸ ὅλον νεφέλωμα.

Εἰς τὸ νεφέλωμα τοῦ Γαλαξίου ἀνήκει καὶ ὁ ἡμέτερος ἥλιος, ὡς εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν νεφελοτήτων ἄλλαι μὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν Γαλαξίαν, ἄλλαι δὲ εἶνε μακρὰν αὐτοῦ εἰς μεγίστας ἀποστάσεις. Ὅτι δὲ πολλὰ νεφελώματα δὲν ἀποσυντίθενται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου εἰς σωρείας ἀστέρων, τοῦτο δίδει ἀφορμὴν εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ταῦτα σύγκεινται ἀπὸ ὕλην κοσμικὴν, ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐν τῷ σχηματίζεσθαι εἰς κόσμους.

Ἄξιον σημειώσεως εἶνε τέλος ὅτι, ἐπειδὴ ἡ δύναμις τῆς ὁράσεως δὲν εἶνε ἡ αὐτὴ εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώ-

πους, οἱ ὀξυδερκέστεροι δύνανται νὰ βλέπωσιν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστέρας, οὓς δὲν βλέπουσιν οἱ ἔχοντες ἀσθενεστέραν τὴν ὄρασιν, καὶ νεφελότης παρατηρούμενη ὑπὸ τούτου δύναται νὰ φανῇ ὡς σωρεία ἀστέρων εἰς τὸν ὀξυδερκῆ ὀφθαλμὸν ἐκείνου.

Γ. Π.

## ΠΛΟΥΤΟΛΟΓΙΚΑ

Περὶ κεφαλαίου καὶ ἀποταμίευσεως.

Ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἴπομεν, ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου καθίσταται παραγωγικωτέρα, ὅταν βοηθῇται ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς καταλλήλου ἐφαρμογῆς τῶν διδασμάτων αὐτῆς, καὶ ὅταν διὰ τοῦ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων ἀποκτᾶται ἡ εἰς εἰδικὰ ἔργα ἱκανότης καὶ ἐπιδεξιότης τοῦ ἀνθρώπου. Ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παραγωγῆς ἀπαιτεῖται ἡ ἐργασία νὰ βοηθῇται καὶ ὑπὸ τῶν κεφαλαίων. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαιοτάτη εἶναι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παραγωγῆς καὶ πάσης ἐν γένει ἐργασίας ἡ ὑπαρξίς τῶν κεφαλαίων, ὥστε ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐθεωροῦντο τὸ πρῶτον ὀρμητήριον πρὸς ἐργασίαν διὰ τοῦτο καὶ ἀφορμὴ ὑπὸ τούτων ἐλέγετο τὸ κεφάλαιον. Πρέπει δὲ νὰ θεωρῶμεν ὡς κεφάλαιον οὐ μόνον τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ διάφορα μέσα καὶ ὄργανα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται εἰς

τὴν ἐκτέλεισιν ἐργασίας τινός, καθὼς καὶ πάντα τὰ πράγματα τὰ ὑπάρχοντα ἤδη κατειργασμένα καὶ παρηγμένα καὶ δυνάμενα νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου. Διαιροῦνται δὲ τὰ κεφάλαια εἰς πάγια καὶ εἰς κυκλοφοροῦντα. Καὶ πάγια μὲν λέγονται ἐκεῖνα τὰ ὅποια, διαμένοντα οὐσιωδῶς ἀναλλοίωτα, φθείρονται ἀνεπαισθήτως καὶ ἐπισκευαζόμενα διατηροῦνται πάλιν ἐπὶ τινὰ ἀκόμῃ χρόνον· π. χ. τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὑποζύγια ζῶα, αἱ σитаποθήκαι, αἱ διάφοροι μηχαναὶ, τὰ ἐργαστήρια, τὰ πλοῖα, αἱ ἄμαξαι, τὰ διάφορα ἐργαλεῖα τῶν τεχνητῶν, αἱ βιβλιοθήκαι καὶ τελευταῖον καὶ αὐτὰ τὰ ἠθικὰ προτερήματα ἀποτελοῦσι τὰ λεγόμενα πάγια κεφάλαια. Κυκλοφοροῦντα δὲ κεφάλαια λέγονται ἐκεῖνα, τὰ ὅποια φθειρόμενα ἐν τῷ διαστήματι τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας μεταμορφοῦνται ἢ καταναλισκόμενα ἀναγεννῶνται μετὰ τὴν ἀποπεράτῳσιν τῆς παραγωγῆς· π. χ. ὁ σπόρος τοῦ γεωργοῦ, ἡ ὕλη τῆς τεχνουργίας, ἡ πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ἐργαλείων καὶ μηχανῶν καὶ ἐργαστηρίων δαπάνη, αἱ βαφαὶ τῶν ζωγράφων, τὸ μάρμαρον ἢ ὁ χαλκὸς τοῦ γλυφέως ἢ τοῦ ἀγαλματοποιοῦ κτλ. εἶναι κεφάλαια κυκλοφοροῦντα. Εἶναι δὲ τὰ κεφάλαια, τὰ τε πάγια καὶ τὰ κυκλοφοροῦντα, προϊόντα προκαταβληθείσης φιλοπονίας καὶ ἀποτελεσμα βαθμιαίας ἀποταμιεύσεως. Ἡ δὲ

ἀποταμιεύσις εἶναι ἡ ἀγνοτέρα καὶ πολυτιμότερα τῶν ἀρετῶν, ἡ διακρίνουσα τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν λοιπῶν ζώων καὶ τὰ πεπολιτισμένα ἀπὸ τῶν ἀπολιτίστων ἐθνῶν. Ὁ ἄνθρωπος, καθ' ὅσον παράγει, συγχρόνως καὶ ἀποταμιεύει· διότι πεπροικισμένος μὲ πρόνοιαν καὶ μὲ λογικὴν θέλησιν θυσιάζει τὰς ἐν τῷ παρόντι ἀπολαύσεις αὐτοῦ, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ὑπαρξίν αὐτοῦ καὶ ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν δημιουργικὴν αὐτοῦ δύναμιν· καὶ διότι ἡ μὲν γνῶσις τοῦ παρελθόντος προμηνύει εἰς αὐτὸν τὸ μέλλον, ἡ δὲ πείρα τοῦ ἀνθρώπινου γένους καθίσταται ἰδία καὶ προσωπικὴ αὐτοῦ πείρα. Τὰ ἄλογα ὁμῶς ζῶα ὑπείκοντα εἰς τὸ ὁρμέμφυτον, ὅπερ εἶναι ὁ νόμος τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, δὲν ἀποταμιεύουσιν, ὅπως ἀποταμιεύει ὁ ἄνθρωπος· ἀποταμιεύουσι μόνον, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν τροφήν αὐτῶν, οὐχὶ δὲ ὅπως δημιουργήσωσι κεφάλαια, ἥτοι δύναμιν παραγωγικὴν, διότι ταῦτα δὲν ἔχουσι συνείδησιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν. Ἐκ τούτων γίνεται δῆλον, ὅτι διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως προάγεται ὁ πλοῦτος καὶ ὁ πολιτισμὸς καὶ δι' αὐτῶν ὁ ἀπλοῦς ἐργάτης καθίσταται προϊόντος τοῦ χρόνου κεφαλαιούχος καὶ ἰδιοκτήτης· ἡ εὐκολία δὲ, μεθ' ἧς οἱ ἐργάται ἀναβιβάζονται εἰς τὰς ὑψηλοτέρας τῆς κοινωνίας τάξεις, εἶναι τὸ ἐπιφανέστερον γνῶρισμα τῆς ζωτικότητος τῶν ἐθνῶν.

Ἡ ἀποταμίευσις γίνεται κυρίως ἐπὶ τῆς μερίδος ἐκείνης τῶν προσόδων ἐκάστου ἀνθρώπου, ἥτις ἐναπολείπεται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανωμένων πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, καὶ εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἐγκρατείας καὶ ἐπομένως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου κατὰ μέγα μέρος. Παρορμῶσι δὲ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀποταμίευσιν καὶ ἐπαύξησιν τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ 1) ἡ φιλαυτία, ἥτις παρακινεῖ τὸν ἄνθρωπον νὰ προνοῇ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντός του καὶ προσφυλάτῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς πενίας κατὰ τὰ γηρατεῖά του· 2) ἡ φιλοστοργία, διότι καὶ αὕτη παρακινεῖ τὸν ἄνθρωπον νὰ προνοῇ περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ τῶν συγγενῶν του καὶ τὸν παρορμᾷ εἰς τὴν ἀποταμίευσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων κεφαλαίων, τὰ ὅποια θέλουσι χρησιμεύσει εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν τέκνων του· καὶ 3) ἡ φιланθρωπία ἢ φιλοδοξία, ὑπὸ τῆς ὁποίας παρορμᾶται ὡσαύτως ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν διὰ τῆς ἐγκρατείας ἀποταμίευσιν πλούτου, ὃν προτίθεται νὰ διαθέσῃ εἰς σκοποὺς φιλανθρωπικοὺς χάριν ψυχωφελείας ἢ ἀποκτήσεως δόξης.

Θ. Γ.

## ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΑ

Ποντικὰ παραμύθια.

14. Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα.

(Τραπεζεύς)

Ἦτον εἷνας τσοπάνος καὶ σὶτ ὦ-

ρεᾶζενεν τὰ πρόβατα, ἓναν πρόβαν ἐχωρίσταν ἀπὸ σουρὶν καὶ ἐπῆρεν τὸ δρόμον καὶ πάει· τ' ἄλλα τὰ πρόβατα εἶδαν αὐτό, ἐπῆραν κ' ἐκεῖνα τὸ δρόμον νὰ πάγνε ἀπὸ 'πίσ' αὐτοῦ. Ἐκεῖνο ἔτρεχεν καὶ ἐπεμάκρυνεν, καὶ ὁ τσοπάνον ἐσάσσεψεν, ἀμὰν ἐτοπλάσεψεν τ' ἄλλα τὰ πρόβατα στ' ἓναν μέρος κέπεκεῖ ἔτρεξεν ἀπὸ 'πίσ' στὸ μαναχὸν τὸ πρόβαν. Ἐπῆεν ἐπῆεν, κὶ ἄλλομίαν τερεῖ, ἐμπαῖν τὸ πρόβαν στ' ἓναν μαγαράν· ἐμπαῖν κὶ αὐτὸς ἀπὸς καὶ ντὸ ἐλέπ; εἷνας λύκος στραβὸς κάθεται ἐκεκὰ, καὶ τὸ πρόβαν ἔπεσεν καὶ ἐμπροστά 'τ, καὶ τρώει ἀπὸ ὁ λύκον. Ἐρθεν αὐτὸν ἀτσαῖπκον καὶ ἐρροῦξεν στὸ νούνισμαν καὶ ἐφῆκεν κ' ἐξῆθεν, καὶ τὰ ἴσα ἐπῆεν στ' ὁσπίτν αὐτὸν νὲ πρόβατα ἐράεψεν καὶ νὲ τιδέν. Ἐλέπει αὐτὸν ἡ γυναῖκα 'τ, λέει αὐτόν· « Ντ' ἐράευες μεσημερί; » Λέει κὶ αὐτός· « Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα » . — « Π' ἐφῆκες τὰ πρόβατα; θὰ τρώει αὐτὰ ὁ λύκον. » — « Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα. » Ἐσάσσεψεν ἡ γυναῖκα 'τ· « Αὐτοῦτος ἄντρας ἰμὲν κάτ' ἔπαθεν. » Ντὸ νὰ 'φτεάει;

Ἄρ' ἐβράδυνεν καὶ τὰ πρόβατα ἔρθαν μαναχὰ του στὸ χωρίον. Καὶ τὸν πιρνὸν λέει τὸν τσοπάνον ἡ γυναῖκα 'τ. « Κατὶ πὰς ὅτ' αὐτὰ πρόβατα; ἀργῶς ἐγέντον. » — « Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα. » Λέει αὐτόν τὸ ἓναν, τὸ ἄλλο· ἐκεῖνος πάντα ἔλεεν· « Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα· Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα. » Ἀτέ παλ' ἐτέρεσεν πῶς ἐπαλαλῶθεν, ἐ-

δῶκεν χαπὲρ τῇ μαχαλάν καὶ ἔστει-  
λαν εἶναν ἄλλον νὰ ὀρεᾶζ τὰ πρόβατα.

Ἐδῆσαν κάμποσα ἡμέρες καὶ ὁ τσο-  
πάνον ἀστ' ὀσπίτ κι ἐβγαῖννε· καὶ ἴν-  
τεαν ἔλεγεν ἄτον ἡ γυναῖκα 'τ, ἔλεεν·  
«Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα.»

Ἐναν ἡμέραν ἡ γυναῖκα 'τ σίτ ἔ-  
σκαφτεν στὸ χωράφ, γῆρεν ἕναν τσου-  
καλόπον φλιρία. Σσομίαν ἐσκέπασεν  
ἄτα καὶ ἔτρεξεν εἶπεν τὸν ἄντραν ἄτς.  
«Ἀέτσ κι ἄέτσ, ἡῦρα ἕναν τσουκάλ  
φλιρία, ἀπόψ ἄς πάμε παίρομ' ἄτα.»  
— «Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα.» —  
«Ντὸ λές, ἄντρα; θὰ χάνομ' ἄτα.» —  
«Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα.» Ἀλλο-  
μίαν ἐτέρεσεν 'κὶ θὰ πάει, ντὸ νὰ  
'φτεᾶει. Ἀντράδελφος ἄτς ποπᾶς ἔτον  
καὶ ἐκεῖ σιμὰ ἐκάθετον, εἶπεν· «Ἄς  
πάγω λέγ' ἄτο ἐκεῖνον καὶ πάμε παί-  
ρομε καὶ μοιρεᾶζομ' ἄτα.» Ἐπῆεν εἶ-  
πεν ἄτο 'κεῖ, κι ἄτὸς ἄμᾶν ἐλάγκεψεν  
κ' ἐσκῶθεν· «Ἄϊτε πάμε παίρομ' ἄτα»,  
εἶπεν. Ἄρ ἐπῆσαν ἐπῆσαν τὸ τσου-  
κάλ, καὶ εἶπεν ὁ ποπᾶς· «Ἄς φέρ' ἄτο  
στ' ἐμέτερα καὶ αὔριον πιρνὰ πιρνὰ  
ἔρχεσαι καὶ ἀνοίγομε καὶ μοιρεᾶζομ'  
ἄτα.» Ἀτέ πα: «Καλὸν» εἶπεν· καὶ  
ἐνούντσεν· «Ἄτὸς, ἐξέρω, θὰ δί με  
τ' ἐμψά· ποπᾶς ἄθρωπος καμμίαν ἐ-  
φτεᾶει με ἀδικίαν; νὰ ἔν καὶ ἀντράδε-  
φο μ.» Κ' ἐπῆεν ἐδῆθεν.

Τὸν πῖρνὸν ἐπῆεν ἐκεῖ· «Ἄρ ἔλα ἄς  
μοιρεᾶζομε τὰ φλιρία.» — «Ντότσα  
φλιρία; παλαλή μι εἶσαι;» — «Ὅψ  
ντὸ ἐπῆραμε.» — «Ἄμε δέβα στὸ  
καλὸ σ, ἐγὼ τιδὲν χαπὲρ 'κ' ἔχω.» —

«Ἄμᾶν, δεᾶσκαλε, ἔλα μ' ἐρτάς με  
ἀδικίαν.» Ἄτὸς ἐπῆρεν τὸ ξύλον καὶ  
ἐδεξεν κ' ἐκρέμψεν ἄτεν ἐξ. Ἐπῆεν·  
«Μάρσα ἡ γυναῖκα στ' ὀσπίτ καὶ κλαίει  
καὶ λέει τὸν ἄντραν ἄτς· «Ἀέτσ κι ἄ-  
έτσ ἔπαθα.» — «Τὸ στραβὸν τὸ λύ-  
κον εἶδα.»

Ὁ ποπᾶς ἀστ' ἐγλύτωσεν ἄττῃ γυ-  
ναῖκαν, ἐπῆεν ν' ἀνοί τὸ τσουκάλ καὶ  
ἐβγάλ καὶ σκόν τὰ φλιρία. Ἄμᾶν ντ' ἐ-  
νοιξεν ἄτο, ντὸ τερεῖ; τὸ τσουκάλ ἔ-  
τον γομάτον ὀφείδεα. Ἄμᾶν ἐντῶκεν  
κ' ἐσκέπασεν ἄτο. «Οὐ τοῦ σκύλ τῇ  
θεαγατέραν! ἄρ ἐγὼ τέρεν ντ' ἔρτα-  
γ' ἄτεν.» Ἀλλομίαν ἐβράδυνεν καὶ  
σιμὰ στὰ μεσάνυχτα ἐπῆρεν τὸ τσου-  
κάλ καὶ ἐπῆεν ἄπᾶν στοῦ σπιτί ἄτς  
τὸ δῶμαν καὶ ἄστὸ δρανὶν' καικά ἐ-  
κρέμψεν ἀπὲς στ' ὀσπίτ τὸ τσουκάλ,  
κι ἄτὸς ἐφῆκεν κι ἔφυνεν. Ἐκεῖν οἱ μαῦρ  
ἐκοιμοῦσαν· κι ἄλλομίαν ἔκσαν τοῦ  
τσουκαλι τὸ χτύπεμαν, ἐχπαράγαν,  
ἐλάγκεψαν κι ἐσκῶθαν. Ἄμᾶν ἔφαν  
τῇ φῶς καὶ ντὸ τεροῦνε; τὰ κομμάτια  
τοῦ τσουκαλι ἐκεικεῖς καὶ τὰ φλιρία  
κ' ἔχρυμμένα. «Ἄρ εἶδες; εἶπεν ὁ τσοπά-  
νον τῇ γυναῖκαν ἄτ· ἐγὼ κι ἔλεγα·  
Τὸ στραβὸν τὸ λύκον εἶδα; Ἄρ τέρε  
πῶς ὁ Θεὸν ἔστειλε μας τὰ φλιρία»  
καὶ εἶπεν ἄτεν πῶς τὸ πρόβαν  
στὸ στραβὸν τὸ λύκον καὶ ἐκεῖ  
φαεν ἄτο.

1.

1. Τετράγωνον τῆς στέγης (δῶμα) ἀνοι-  
γίμα, δι' οὗ καὶ μόνον εἰσέρχεται φῶς εἰς τὴν  
οἰκίαν.

ὃ δυνατόν λαμπρά, νὰ συνωδεύσωσιν  
τὴν ὁδὸν τὸ δυνατόν πλείονες πολῖται·  
νὰ συνοδεύσωσι δὲ καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν  
σχολείων κρατοῦντες ἄνθη, ἅτινα νὰ κα-  
ταθέσωσιν ἐπὶ τῶν φερέτρων. Οἱ κάτοι-  
χοι ἀθρόοι συνώδευσαν τὴν κηδείαν, χω-  
ρίς, ἄλλως τε, νὰ γινώσκωσι τὴν ἐπιθυ-  
μίαν τῆς ταλαίνης γυναικός. Ὁ δὲ σύζυ-  
γος, ἀνὴρ αὐστηρὸς καὶ σκληροκάρδιος,  
ὅτε ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν καὶ ἀπεστάλη  
οἴκαδε ἐφ' ἀμάξης, διετέλει σκυθρωπός,  
ψυχρὸς, καὶ οὐδὲ ἐν δάκρυ ἀνέβλυσεν εἰς  
τοὺς ὀφθαλμούς του. Ὅτε ὁμῶς εὑρέθη  
μόνος ἐν τῷ οἴκῳ του κατελήφθη ὑπὸ  
δεινῆς κρίσεως. Ἐκλαιε καὶ ὠλόλυζε καὶ  
ἐκυλίστο ὡς μαινόμενος ἐπὶ τοῦ δαπέδου.  
Οἱ γείτονες, λαβόντες οἶκτον, ἔσπευσαν  
ὅπως παραμυθῶσιν αὐτόν.

\* \*

Καὶ νῦν, μετὰ σκηνὰς τοσοῦτον φοβε-  
ράς, ἀπομακρυνθῶμεν καὶ αὐτῶν καὶ τοῦ  
τόπου ἐνθα διεδραματίσθησαν καὶ ἔλθω-  
μεν εἰς Πέραν ὅπως ἀφηγηθῶμεν φαιδρὰν,  
περίεργον εἶδῃσιν, οὐδὲν τὸ δραματικὸν  
ἔχουσιν εὐτυχῶς.

Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς χθὲς ἐδίδετο ἐν τῷ θεά-  
τρῳ τοῦ κατὰ τὰ Μνηματάκια κήπου τῆς  
Δημαρχίας ὁ Φάουστ τοῦ Γκουνώ.  
Δύο νέοι ἐκ Πέραν, γνωστότατοι, χρυσο-  
φόροι καὶ κομψευόμενοι ἀμφότεροι, οἱ κκ.  
Α... καὶ Β... ἐστοιχημάτισαν, τί νο-  
εῖτε; Ὁ Β... εἶπε τῷ Α... «Δύνα-  
νὰ εἰσέλθῃς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θε-  
ου φέρων ἀραβοπερσoturκοαιγυπτιακὴν  
κατολὴν, καὶ νὰ καθεστῇς ἐν τῇ ἑδρᾷ μέ-  
χρι τέλους τῆς παραστάσεως;  
Θερίοτι Δύναμαι. Τί στοιχηματίζεις;  
Ἐκατὸν λίρας τουρκικὰς.

Συνεφωνήθη νὰ δοθῶσιν αἱ ἑκατὸν λίραι  
εἰς ἐν τῶν ἐν Πέραν νοσοκομείων. (Οἱ  
στοιχηματίσαντές εἰσιν ἀμφότεροι καθο-  
λικοὶ, Λεβαντῖνοι).

Καὶ ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον. Ὁ κ. Α...  
εὑρίσκει ἀμέσως φέσιον, βουρνούζιον, λευ-  
κὴν περισκελίδαν κτλ., ἐνδύεται καὶ με-  
ταβαίνει εὐθὺ εἰς τὸ θέατρον.

Οἱ θεαταὶ ἅμα ἰδόντες αὐτὸν τὸν ἀ-  
νεγνώρισαν πάραυτα καὶ ἐχειροκρότησαν  
καὶ ἐπευφήμησαν καὶ ἐβόησαν καὶ ἐγέλα-  
σαν καὶ ἐθορύβησαν.

Ὁ κ. Α... δὲν ἐταράχθη, ἔμεινε μέχρ'  
τοῦ τέλους τῆς παραστάσεως καὶ ἐκέρδι-  
σε τὸ στοίχημα.»

Ἀστεῖα.

Ὁ κ. Α. ἠγόρασεν ἐκ βιβλιοπωλείου  
ἐν μυθιστόρημα. Καθ' ὁδὸν συναντᾷ φί-  
λον του καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἂν ἔκαμε καλὴν  
ἐκλογὴν.

— Λαμπράν, τῷ ἀπεκρίνεται ἐκεῖνος·  
εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ ωραιότερα βιβλία.

— Τότε πάω νὰ πάρω ἄλλο ἓνα ἀντί-  
τυπον...

— Γιατί;

— Ἀφοῦ εἶνε τόσο λαμπρό... νὰ τὸ  
ξαναδιαβάσω.

\* \*

Εἰς μέθυσος κλονούμενος πίπτει βιαί-  
ως ἐπὶ τινος διαβάτου.

Οὗτος ὀργιζόμενος:

— Αἴ! δὲν βλέπεις πῶς εἶνε ἐμπρός σου  
ἄνθρωπος;

Ὁ μέθυσος·

— Ἰσα ἴσα μάλιστα, σὲ βλέπω διπλό.

— Λοιπόν;

— Ἦθελα νὰ περάσω ἀνάμεσα στοὺς

(Ἐπείτα)

Συμβουλή.

Υπάρχουσι πολλοὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Ἀνατολῇ μικρὰ παιδιά καὶ μεγάλοι, ὑποφέροντες ἀπὸ σκώληκας καὶ μεγάλῃν ταινίαν. Νομίζομεν καλὸν καὶ ὠφέλιμον νὰ ὑποδείξωμεν τὰ κατάλληλα φάρμακα πρὸς ἐκβολὴν αὐτῶν. Ταῦτα εἶνε· 1) τὸ σκέρδον· 2) ἡ ῥίζα τῆς ἀγρίας ῥοδιᾶς· 3) οἱ σπόροι τοῦ μεγάλου κιτρίνου κολοκυνθίου· 4) τὸ ἀσφαλέστερον κατὰ τῆς ταινίας εἶνε τὸ ἐξ Ἀβυσσινίας κουσσὸ, καὶ 5) τὸ καλούμενον σεμεσάνη ἢ σαντονίνης. Ταῦτα πάντα ὑποδεικνύω ὡς ὠφέλιμα κατὰ τῶν σκωλήκων (ἐλμίνθων) καὶ τῆς ταινίας. Περὶ δὲ τοῦ τρόπου τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐρώτησον φίλον σου ἰατρόν.

Ε. Λάνδερερ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ συνήλθεν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς ἐνταῦθα Ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ γενομένης ἀπαρτίας ἤρξατο ἡ συνεδρία αὐτῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Γρηγορίου. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγούμενης συνεδρίας τῆς Ἀντιπροσωπείας ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης προσεφώνησε πρὸς τοὺς συνεδριάζοντας Ἀντιπροσώπους τῆς Κοινότητος κατάλληλον πρόσλαλιάν, δι' ἧς συνεχάρη μὲν αὐτοῖς ἐπὶ τῇ τιμῇ, δι' ἧς ἡ πό-

ῶς ἀναλογιζόμενοι τὰ σπουδαῖα καθήκοντα, ἅπερ εἶναι ἀνατεθειμένα εἰς αὐτοὺς, πρόθυμοι ὧσι πάντοτε νὰ ἐκπληρῶσιν αὐτὰ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης φιλοπατρίας, συνέσεως καὶ ὁμονοίας. Ἐπειτα δὲ, ἐπειδὴ προῦκειτο περὶ τῆς ἐκλογῆς νέας Ἐφορείας τῶν Σχολείων, ἐν ὀνόματι τῆς πόλεως ἀπένειμεν εἰς τὴν ἐν ἐνεργείᾳ Ἐφορείαν τὰς προσηκούσας εὐχαριστίας. Μετὰ τοῦτο δὲ ἐπηκολούθησε συζήτησις ἃν πρέπει νὰ παρακληθῇ ἡ ὑπάρχουσα Ἐφορεία νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ κατὰ ἐπὶ ἔτος, ἢ νὰ γείνη ψηφηφορία πρὸς ἐκλογὴν νέας Ἐφορείας. Ὑπερίσχυσε δὲ ἡ γνώμη τοῦ νὰ γείνη ψηφηφορία ὡς σύμφωνος μὲ τὸν κανονισμόν, καὶ οὕτω προσκληθέντων ὡς ψηφολεκτῶν τῶν κυρίων Ἡλ. Κωνσταντινίδου καὶ Γεωρ. Ξενοφωντίδου, ἐγένετο μυστικὴ ψηφηφορία, δι' ἧς ἀνεδείχθησαν ὁ μὲν κ. Γ. Γιαννηκαπάνης Ἐφορος ἐπιτηρητῆς, δὲ κ. Γ. Ξενοφωντίδης Ἐφορος γραμματεὺς, ὁ δὲ κ. Π. Ἐφραιμίδης Ἐφορος ταμίας. Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθη ὑπογεγραμμένη ὑπὸ 29 ἀντιπροσώπων αἵτησις ἀναθεωρήσεως τοῦ ὑπάρχοντος κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος αὐθημερὸν ἐπιδιοθεῖσα πρὸς τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ 61 ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἡ ἀναθεωρήσις γίνεται, ἐὰν αἰτηθῇ ὑπὸ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ἀντιπροσώπων, ἡρωτήθησαν καὶ οἱ παρόντες καὶ εἰς τὴν συνεδρίαν καὶ μὴ ὑπογεγραμμένοι.

καὶ νὰ γείνη ἡ ἀναθεώρησις τοῦ κανο-  
νισμοῦ. Ἀπαντήσαντες δὲ καταρατι-  
κῶς ὑπεγράφησαν καὶ αὐτοὶ καὶ οὕτως  
πῆλθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰτούντων τὴν  
ἀναθεώρησιν εἰς 36. Ἐπειδὴ δὲ ἀπη-  
κτο νὰ ὑπογραφῇ εἰς ἀκάμῃ, ἀνεβλή-  
θη ἐκλογὴ ἐπιτροπῆς πρὸς ἀναθεώ-  
ρησιν τοῦ κανονισμοῦ εἰς ἄλλην συνε-  
ρίασιν τῆς Ἀντιπροσωπείας γενησο-  
μένην μετὰ τὴν ὑπογραφὴν καὶ ἐνὸς  
ἄλλου ἀντιπροσώπου. Καὶ οὕτω διε-  
λύθη ἡ συνεδρίασις.

— Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ, ἑορτῇ  
τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Τραπεζουντίου,  
κατὰ τὴν γενομένην ἐπ' ἐκκλησιῶν  
προκήρυξιν ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης  
ἐκβύθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον καὶ  
ἀνέγνω ἐπὶ πολλῶν τάφων τὰς ὑπὲρ  
τῶν κεκοιμημένων ὠρισμένας εὐχάς,  
καρόντων τῶν τεθλιμμένων καὶ πεν-  
θούντων οἰκείων καὶ συγγενῶν τῶν  
τεθνεώτων.

— Αὐριον, Κυριακῇ τῶν Ἀγίων  
Πάντων, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τῶν  
ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἡμετέρας κοινό-  
τητος τελουμένης κατὰ τὰ νενομισμέ-  
να τῆς ἱερᾶς λειτουργίας ὑπὸ τῆς Α.  
Π. τοῦ Μητροπολίτου ἐν τῷ ἐπ' ὀνό-  
ματι τοῦ ἁγίου Ἀναστασίας ναύσκῳ  
τοῦ κεντρικοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, πιστεύ-  
ομεν ὅτι ἀπαρτίζονται οἱ πολῖται  
ὅσοι συνέρχονται φιλοκάλως κε-  
κοιμημένῳ διαμαρτυρῶν θάνατον ἀνθρώπων  
ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ μετὰ φιλοτιμίας ἐλευ-  
θεριότητος θέλουσι πᾶσι ἐγγεῖν τὴν  
ἐκκλησίαν καὶ τὴν πατρίδα.

προσφορὰν αὐτῶν πρὸς ὑποστήριξιν  
τῶν σχολείων.

— Ἡ Ἐφορεῖα τῶν σχολείων διεβίβα-  
σε καὶ αὐθις ἐγκύκλιον πρὸς τὰς ἐν τῷ  
ἐξωτερικῷ Ἐπιτροπὰς πρὸς συλλογὴν  
συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν σχολείων τῆς ἡ-  
μετέρας πόλεως.

— Κατὰ τηλεγραφικὴν ἐξ Ἀργυ-  
ρουπόλεως εἶδησιν αὐριον Κυριακῇ ἀφι-  
κνεῖται ἐνταῦθα ἡ Α. Μ. ὁ πρῶην  
πατριάρχης τῶν Γρηγοριανῶν Ἀρμε-  
νίων κ. Κεριμιάν.

— Ἀντὶ τοῦ εἰς Χανία Κρήτης με-  
τατεθέντος προξένου τῆς Ἀγγλίας κ.—  
Πηλιώτου ἀφίκετο ἐνταῦθα τῇ παρελθού-  
σῃ Κυριακῇ ὁ ἐν Βώλῳ πρόξενος αὐ-  
τῆς Ἀγγλίας κ. Δόρθκτων, διορισθεὶς το-  
ιοῦτος ἐν Τραπεζοῦντι.

— Σήμερον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἀναρ-  
ρήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἐ-  
γένοντο ἐν τῷ Διοικητηρίῳ αἱ συνή-  
θεις ἐν ταῖς ἐτιαύταις περιστάσεσιν  
ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 4ης μέχρι τῆς 6ης  
ῥας τουρκιστί.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ-  
102 φύλλῳ Κωνστ]πόλεως τὰ ἀκό-  
λουθα.

— Ἐν τῷ λιμένι τῆς Ἰνεπόλεως πρόκειται  
νὰ κατασκευασθῇ προχυμαία. Τὸ σχέδιον τῆς  
κατασκευῆς ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν  
δημοσίων ἔργων, τὸ δὲ ὑλικὸν εἶναι παρε-  
σκευασμένον. Τὰ ἔργα τῆς κατασκευῆς θέ-  
λουσιν ἀρχίσει προσεχῶς καὶ θὰ διευθύνωνται  
ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Βεχδζέτ ἐφένι, τὴν  
ξιοματικῶς τοῦ μηχανικοῦ, ὅστις θὰ ἔλθῃ, τὴν  
ρήσιν μετὰ τινος ἡμέρας μετὰ ἀναρρωπίνου καὶ  
πολιν.

ἡ δὲ ἐν τῇ πρὸς ἀνατο-

πρὸς αὐτὴν τοῦ ἐν τῇ

## ΠΟΙΗΜΑ

Ἡ ἀνοιξίς

Ῥόδα θάλλουσι καὶ ἴα·

Διαχύνεται γλυκεῖα

Τῶν ἀνθέων ἡ ὄσμή·

Ἦλθες ἀνοιξίς ωραία,

Καὶ τοὺς κήπους κερασέα

Λευκανθίζουσα κοσμεῖ.

Γῆν καὶ θάλασσαν περῶσα

Καὶ ταχύπτερος πετῶσα

Ἀνεφάν' ἡ χελιδών·

Ἐκ τοῦ δάσους μελωδίας

Καλλιφώνους καὶ γλυκείας

Διαχύν' ἡ ἀηδών.

Πῶς τὸ σύμπαν μετεβλήθη!

Νέαν τώρα ἐνεδύθη

Ἡ ἀνθοῦσα γῆ στολήν.

Διελύθησαν τὰ νέφη

Καὶ πορφύρας χρῶμα στέφει

Τὴν λαμπρὰν ἀνατολήν.

Ἀνθη, ῥύακες, κοιλάδες,

Χλόη, λόφοι, πεδιάδες,

Τὸ δενδρόφυτον βουνόν,

Αἶνος εἶναι κ' ὕμνωδία,

Ὡς λιβάνου εὐωδία

Φερομέν' εἰς οὐρανόν.

Ἀλ. Κατακουζηνός.

## ΠΑΡΕΡΓΑ

## 1. Αἶνιγμα.

Τὰς χεῖρας καὶ τὸ σῶμά μου,  
πρόσλαλιαν, ὅλα ἔχω,  
τοῖς ἐπὶ τῇ γῇ, ἀλακώτατον  
ἔχω.

## 2. Αἶνιγμα.

Μιά μέρα ποῦ ἀπέκαμα

ἀπ' τοὺς πολλοὺς μου κόπους

ἐβγῆκα εἰς περίπατο,

νὰ ἴδω καὶ ἀνθρώπους.

Κ' ἐκεῖ ὁποῦ ἐπήγαινα

καὶ μόνος περπατοῦσα,

ἀπὸ ἴνα ἐργαστήριον

ἐμπρὸς ἐνῶ περνοῦσα,

ἀκούω μέσα φοβερὰ

χτυπήματα· κυττάζω,

καὶ τί νὰ ἴδω, φίλε μου;

νὰ σοῦ τὸ πῶ τρομάζω.

Ἀδέλφια βλέπω τέσσαρα

ἀπὸ τὸ ἴδιον γένος·

ὁ ἓνας κάτω προύμυτα

ἐκείτετο πεσμένος,

κ' ἐπάνω του ἀνάσκελα

τὸν δεύτερον βαλμένον

ὁ τρίτος μὲ τὰ χέρια του

κρατοῦσε τὸν καῦμμένον.

καὶ ὁ τέταρτος μὲ δύναμι,

μὲ ὄσπην ἤμποροῦσε,

τὸν δεύτερο τὸν δυστυχῆ

ἀλύπητα χτυποῦσε.

## 3. Λογοπαίγνιον.

Ποῖος ἄνθρωπος εἶνε μόνον ὦμος, καὶ  
μάλιστα μικρός;

## 4. Γρίφος.

παρὰ παρὰ . . .

1. Π.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 20ῳ τεύχει.

1. Π-εριστὰς ἑρὶς πτερόν. — 2. Σ Ρ Π,  
σιρόπι. — 3. οἱ γραμματεῖς Q Ρ Φ, ὁροφῆ.  
— 4. Τὰ γὰρ οἱ γὰρ νά. — 5. Ἑξοχή.